

מתכנן פיחות כוכב
עובדי כוכב ומזל

כל צבא עוסק ללא הפוגה בהכנת תוכנית ללא מיבצע אפשרי, אפילו קיימת כמות מסוימת של עובדים לא יצא לפועל. בהינתן האות למיבצע כלשהו, מוציא המטכ"ל מן המגירה את התוכנית המוכנה מראש, ש' הותאמה מדי שנה ליחסי הכוחות המשתנים. משרד האוצר, אחד המשרדים העשירים והמנופחים ביותר בישראל, לא היה מסוגל לנהוג כך. שום תוכנית לא היתה מונחת במגירתו. קומץ אנשים החליט מתי שהחליט על פיחות הלירה, שירטט כמה קחים כלליים — ונתן לעסק להתגלגל. היתה זאת דוגמה מודרנית של עכורים — שסמכו על (דויד) כוכב, מתכנן המיבצע, ועל המזל.

אנשי אימופת. התוצאה היתה אני דרלמוסיה. האוצר, שתלה את כל תקותיו במניעת הבלה של עליית מחירים — נחמו ראשון להעלות את מחירי הנפט והבנזין, נחרד ממעשי עצמו, ביטל את ההעלאה בחלקה. האוצר תבע מכל חוגי המשק להימנע מצבירת רחמים ספסריים על חשבון ה' פחות — אך צעד בעצמו בראש הספסרים. בניגוד להבטחתו להוריד את הקצבים ו' ההיטלים בשיעור השווה לעליית ערך ה' דולר, כדי לשמור על המחירים, הוריד את ההיטלים אך במעט, העלה את רחמי שלו מרוב סוגי הסחורות. כך גרם ל' עליית המחירים ב'20 אחוז ומעלה בסחורות רבות.

כל החוגים הנפגעים פתחו בזעקה מרה ובפעולות לחץ להעברת רוע הגזירה. כל חוג דואג רק לעצמו, ורק מעטים דואגים לטובת המדינה כולה. זעק דויד הרוביק, נגיד בנק ישראל. אולם הממשלה עצמה עלתה על כולם באנוכיותה: תחת לצמצם עתה את מנגנונה המנופח, להגביל את כו' בנותיה המחרידה, הגיש האוצר הצעת תקציב חדשה, שעלתה בהרבה על תקציב השנה האחרונה, ושלא הצטמצמה אף ב' עלייה של 10 אחוזים (אשר שר האוצר הגדירה כמוצדקת לגבי עליית המחירים).

שיוש אסכולות. כל הליקויים האלה היו גלויים לכל, גרמו השבוע לביקורת חריפה ולאייאמון גובר במדיניות הכלכלית החדשה. אולם המחלוקת העיקרית היתה יסודית יותר, ורק מעטים ירדו ל' עומקה.

למעשה התחרו שלוש אסכולות יריבות על הכנת המשק הישראלי:

● **האסכולה הטפילית,** שביקשה פשוט להמשיך את המשק הטפילי הקיים, מבלי להתחשב בעובדה כי הוא יוביל ב' הכרח להתמוטטות תוך שנים מעטות. אס' כולה זו מצאה לה בניבירית מורדים ברמות השמאל הציוני ואף מקי. אלה דגלו בקו (הספד בעמוד 6)

● מאחר שהאוצר הוא המוכר את ה' דולר ליבואנים תמורת לירות, מרוויח ה' אוצר מעצם שינוי שער הדולר, נוסף על המכס וההיטלים.

במדינה

העם אחגר משולש

שלושה אתגרים הצטלבו השבוע לנגד עיניהם של אזרחי ישראל. בשלוש זירות שונות, ארצו מאורעות הצופנים בחובם סכנות חמורות לגורל המדינה ולדמותה. **האתגר המדיני: צרפת.** מעברו השני של הים התיכון התקרבה סוף סוף מלחמת השחרור האלגירית לסיומה. כהן צאה מהפגנה חסרת תקדים בתולדות צרפת (ראה עמוד 15) מיהרה ממשלת דה-גול לת' תום על זכרון-דברים, העומד לסיים את המלחמה הנוראה, בת שבע השנים. מלחמת אלגיריה היתה מאז נובמבר 1954 אבן-פינה של מדיניות-החוץ הישראלית. היא ששיכנעה את הגנרלים האנטי-שמיים של צרפת לכרות ברית עם מדינת-ישראל, לספק לה כמויות רבות של נשק חדיש, ליוזם את מיבצע-סיני. על רקע המלחמה המשותפת נגד שאיפות-השחרור הערביות, הגשימה ישראל בשנים אלה את שאיפתה העיקרית בזירה החיצונית: השגת ברית אי-תנה עם מעצמה מערבית.

מדיניות זו עומדת בפני פשיטת-רגל, ש' קשה כיום אף לנשח את עוצמתה. ההגיון ה' צרפתי יסיק מסקנות מן המצב החדש. מטרתו העיקרית של דה-גול תהיה עתה לרכוש חזרה את ידידות העם האלגירי, כדי להבטיח את האינטרסים הכלכליים העצום מים של צרפת במדינה החדשה, ואת שלום מיליון האירופים דוברי-הצרפתית בה. ה' אינטרסים הצרפתיים בישראל הם כאין ו' כאסל לעומת אינטרס חיוני זה.

ואילו אלגיריה החדשה, שתהיה המעצמה החזקה ביותר בעולם הערבי מביניה חברי-תיה, כלכלית וצבאית, תוכל לזכור רק במרירות את התנהגותה של ממשלת ישראל, שנעצה את הסכין בגבה במשך כל ימי מלחמתה העקובה-המדם.

עמדה-התחרו של המדיניות הישראלית עור' מד להתמוטט. שום משענת דומה לו אינה נראית באופק. **האתגר הכלכלי: הפיחות.** האתגר הכלכלי ברור עוד יותר. לפי דברי הממשלה עצמה, אין כלכלת ישראל יכולה להתקיים מחוץ לשוק משותף גדול (ראה הנידון). ה' הסיכויים להתקשר עם השוק האירופי, ב' צורה שתספק את צרכי ישראל, קלושים מאד, ועם התקררות היחסים עם צרפת יהיו קלושים עוד יותר.

התוצאה המעשית הראשונה של המצב החדש היא הפיחות, שהוסיף השבוע לעמוד במרכז החיים בישראל. שיטת-המחויב הממ' לכתיבת נמסכה ללא הפוגה בכל ימי השבוע בכל בסאוני הממשלה, ובעיקר בקווי-ישראל. אולם דוברי הממשלה לא הסתירו את האמת: המצב הוא רע, ועלול להיות יותר גרוע.

האתגר המוסרי: המימשל. יתכן כי האתגר השלישי המור עוד יותר. הוא נוגע לדמותה של ישראל, לנפש המדינה. אומה בריאה, השלמה עם מצפונה, יכולה להתגבר על משברים כלכליים, לתקן שגיאות פוליטיות. אולם אומה העושה שקר בנפשה, הקיימת על חמס ועושה, המפעילה שיטות לזיוף בזויות, מאבדת בהדרגה את הבטחון בצדקתה, את מקור כוחה הפנימי. זאת חשו המוני ישראל במעמקי נפשם, כאשר הכריחו בבחירות האחרונות את כל המפלגות הלא-מפאיייות להכריז מלחמה על המימשל הצבאי, ואף נתנו למפלגות אלה רוב מכריע של שני שלישים. השבוע הגיעה שעת המיבחן. כמו תמיד, היו אלה הדתיים שמכרו את מצפונם בנוזל עדישים.

מה דמות תהיה לישראל? מדינה לאומנית קולוניאלית, או מדינה בה מהווים כל האזרחים שותפים שווים? מדינה המשליכה את יתבה על כוחות השחור הבינלאומיים, או החותרת לשחרור עמים? מדינה הפונה ל' עבר ריאקציה כלכלית וחברתית, או המבי' קשת לבנות כלכלה יעילה וחברה לדוגמה? למעשה היו כל שלושת האתגרים צדדים שונים של אתגר אחד.

המשק

ללא תוכנית

ברגע הראשון הצליחה התעמולה הרשמית ליצור תמונה של מיבצע כמעט-צבאי, מתוכנן נן לפרטיפרטי, המתקדם במהלומות מהירות לעבר יעדו, בכוח האפתעה וההט' עייה.

תוך שבוע ימים נמוגה תמונה זו של פיחות הלירה. במקומה באה תמונה של אנארכיה כמעט-מרוחלת. מסתבר כי שום דבר לא היה מתוכנן, וזלת התעמולה עצמה.

היא שונה. היא מיוחדת במינה

כיד המלך

לידו

20 סיג. "BLENDED" פילטר

היא...
"BLENDED"

תוצרת דובק - ערבות לטיב

פרסום דיו יעקבסון

הישג גדול בשדה הביטוח

עם סגירת הגליון נודע לנו שמשלחת איגוד חברות הביטוח שנפגשה בראשית השבוע עם שר האוצר, מר אשכול, וראשי משרד האוצר, בירושלים, הצליחה במשימתה: האוצר החליט לעכב את ההכנות לקראת הקמתה של חברת ביטוח ממשלתית לשנה.

החלטה זאת נובעת מן הרצון הטוב לבדוק את האפשרויות שהציעו חברות הביטוח הפרטיות — להגיש לממשלה שירותי ביטוח זולים ונוחים בתנאים ששום חברה ממשלתית לא היתה יכולה לתתם. שלא לדבר על החסכון לממשלה בפקידות, מנגנון וכו'.

הצלתם של נציגי חברות הביטוח בשכנועו של האוצר באה במידה לא מעטה הודות לליכודן של החברות. כגדולות כקטנות, ועירנותן נוכח משימתן החשובה והצודקת.